

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17Csp/194/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920204226
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7920204226.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtňa 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: I. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX O. I., v konaní o zaplatenie 9.263,69 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 675 Eur zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8.588,69 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.263,69 Eur od 03.04.2018 do 31.08.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.233,69 Eur od 01.09.2020 do 30.09.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.203,69 Eur od 01.10.2020 do 02.11.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.173,69 Eur od 03.11.2020 do 01.12.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.143,69 Eur od 02.12.2020 do 28.12.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.113,69 Eur od 29.12.2020 do 14.01.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.083,69 Eur od 15.01.2021 do 05.02.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.033,69 Eur od 06.02.2021 do 15.03.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.983,69 Eur od 16.03.2021 do 23.04.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.908,69 Eur od 24.04.2021 do 21.05.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.828,69 Eur od 22.05.2021 do 25.06.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.748,69 Eur od 26.06.2021 do 22.07.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.668,69 Eur od 23.07.2021 do 19.08.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.588,69 Eur od 20.08.2021 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.263,69 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 03.04.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu dňa 20.12.2016 zmluvu o pôžičke č. 7175071, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 10.000 Eur. Žalovaný mal splácať pôžičku v 120 mesačných splátkach v sume 160,40 Eur až do celkovej sumy pôžičky 19.248 Eur. Žalovaný uhradil sumu 2.525,60 Eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku. Listom zo dňa 26.01.2018 - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému lehotu na plnenie. Listom zo dňa 28.03.2018 vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 19.03.2018, o čom žalovaného informoval.

2. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalobca ako dôkazy označil a pripojil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predžalobnú upomienku, doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľad splátok a úhrad.

3. Súd vo veci vydal dňa 07.12.2020 vydal v súlade s návrhom žalobcu platobný rozkaz, proti ktorému podal v zákonnej lehote žalovaný odpor, v ktorom žalovaný citoval ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ďalej žalovaný uviedol, že v listine prehľad splátok a úhrad, prvá splátka splatná dňa 20.01.2017 a zároveň sa nikde v zmluvných dojednaniach neuvádza suma, ktorá mala byť preúčtovaná vo výške 91,58 Eur. Ďalej žalovaný poukázal na ust. § 53 ods. 9 OZ a dáva súdu do pozornosti, že žalobca súdu predložil upomienku zo dňa 26.01.2018 spolu s doručenkou, avšak v predmetnej upomienke absentuje termín splatnosti splátky, s ktorou mal byť dlžník viac ako tri mesiace, t. j. zákonom vyžadovaná podmienka podľa § 53 ods. 9 OZ, absentuje, uvedený je len nesprávny tvar 11/2017. Splatosť každej mesačnej splátky mala byť podľa zmluvy o úvere vždy k 20. dňu v mesiaci, t. j., ak by aj žalobca v predžalobnej upomienky vyzýval žalovaného na úhradu omeškanej splátky, ktorá mala byť splatná k 20.11.2017, k zosplatneniu celého úveru nemohlo dôjsť tak, ako uvádza žalobca, nakoľko z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný omeškanú splátku s dátumom splatnosti 20.11.2017 uhradil dňa 24.11.2017. Žalobca tiež nepreukázal, aby sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dostalo do dispozičnej sféry dlžníka. Zároveň žalovaný žiadal súd, aby prihliadal na premlčanie nároku žalovanej sumy. Žalovaný uviedol, že dňa 20.09.2020, 30.10.2020, 01.12.2020, 23.12.2020 a 13.01.2021 vykonal úhrady v prospech žalobcu v sume 150 Eur. Zároveň požiadal v prípade, ak žalovaný bude zaviazaný na zaplatenie dlžnej sumy, na možnosť jej úhrady v primeraných splátkach po 50 Eur mesačne.

4. Žalobca k odporu žalovaného uviedol, že pokiaľ ide o sumu 91,58 Eur uvedenú v prehľade splátok a úhrad, na ktorú žalovaný poukázal, ide o sumu, ktorá bola žalovanému preúčtovaná z inej zmluvy, ktorá bola ukončená. Vo vzťahu k dodržaniu podmienky ustanovenej v § 53 ods. 9 OZ, žalobca uviedol, že žalovanému bola zasielaná predžalobná upomienka zo dňa 25.06.2017, kde okrem iného žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, že ak do 05.03.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť. Predžalobná výzva bola žalovanému doručená dňa 31.01.2018, o čom svedčí aj doručenkou s vlastnoručným podpisom žalovaného. Žalobca následne dňa 28.03.2018 zaslal žalovanému oznámenie o okamžitej splatnosti úveru, pričom toto oznámenie bolo žalovanému zasielané obyčajnou poštou. K dátumu zosplatnenia žalobca z predpísaných 14. splátok evidoval úhradu 10 -tich splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania s 11. splátkou splatnou dňa 20.11.2017. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 9 bod 9.2 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.02.2018. Vo vzťahu o doručení oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalobca uvádza, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Žalobca tiež uviedol, že žalovaný uhradil dňa 2.11.2020 sumu 30 Eur, dňa 1.12.2020 sumu 30 Eur, dňa 28.12.2020 sumu 30 Eur, dňa 14.1.2021 sumu 30 Eur a dňa 5.2.2021 sumu 50 Eur, žalobca netrvá na uplatnenej žalobe spolu vo výške 170 Eur, pričom v tejto časti berie podanú žalobu čiastočne späť.

5. Uznesením č. k. 17Csp/194/2020-113 zo dňa 17.05.2021 tunajší súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu a to na spol. Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtne 48, Bratislava, IČO: 35 813 154.

6. Žalovaný dňa 11.05.2021 doručil dupliku k vyjadreniu žalobcu, kde uviedol, že žiadnu výzvu s dátumom vystavenia 25.06.2017 neobdržal, pričom je nelogické, aby veriteľ vystavil upomienku s dátumom vystavenia 25.06.2017, aby upozornil dlžníka na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru v súvislosti s tým, že ak do 05.03.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť. V ďalšom žalovaný poukázal na skutočnosti, ktoré už uviedol v podanom odpore proti platobnému rozkazu a tiež uviedol, že v prospech žalobcu uskutočnil ďalšiu úhradu dňa 15.03.2021 v sume 50 Eur a dňa 16.04.2021 v sume 75 Eur. Požiadal súd, aby tento skúmal na zaplatenie akej sumy má žalobca v skutočnosti nárok.

7. Podaním doručeným súdu 09.09.2021 žalobca zobral žalobu o zaplatenie sumy 675 Eur späť z dôvodu úhrady zo strany žalovaného po podaní žaloby a v tejto časti navrhol konanie zastaviť.

8. Súd sa oboznámil so žalobným návrhom a jeho prílohami a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalobca podal žalobu tak, ako je to popísané v bode 1. tohto odôvodnenia.

10. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako pôvodný veriteľ a žalovaný ako klient uzatvorili dňa 20.12.2016 Zmluvu o pôžičke, chválená výška pôžičky bola 10.000 Eur, ktorú mal žalovaný uhradiť v 120 splátkach, vždy k 20. dňu v mesiaci, výška mesačnej splátky bola 160,40 Eur. Priemerná hodnota RPMN 9,27%, RPMN 15,90%, ročná fixná úroková sadzba 15,90%, prvá splátka splatná dňa 20.01.2017, termín konečnej splatnosti 20.12.2026, celkové náklady spotrebiteľa 9.248 Eur.

11. Z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaný na splátkach uhradil 2.555,60 Eur. Podľa zmluvy o úvere prvá splátka bola splatná dňa 20.01.2017. Z predmetného prehľadu splátok a úhrad žalovaného na čl. 44 a nasl. spisu vyplýva, že žalovaný postupne zaplatil prvú až siedmu splátku v sume po 160,40 Eur. Prvá nezaplatená splátka, ktorú žalovaný nezaplatil bola splátka splatná dňa 20.08.2017, druhá nezaplatená splátka bola splátka splatná dňa 20.09.2017. Následne žalovaný zaplatil 10-tú splátku splatnú dňa 20.10.2017 a to dňa 11.10.2017 v sume 229,22 Eur. Ďalej žalovaný zaplatil splátku splatnú v mesiaci november 2017 v sume 160,40 Eur. Ďalšou nezaplatenou splátkou bola splátka splatná 20.12.2017, dňa 20.01.2018, 20.02.2018, 20.03.2019.

12. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.01.2015 vyzval pôvodný veriteľ žalovaného na splatenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 481,20 Eur s upozornením, že ak do 05.03.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2017 bude spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. Výzvu žalovaný podľa pripojenej doručky prevzal dňa 31.01.2018.

13. Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.03.2018 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že jeho dlh z úverovej zmluvy č. 7175071 sa stal splatným v celom rozsahu naraz ku dňu 19.03.2018, nakoľko nedošlo k zaplateniu splatných splátok a zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlhu.

14. Súd takto zistený skutkový stav posúdil podľa týchto právnych predpisov.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia,

cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

23. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

24. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

28. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak je žaloba vzata späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

30. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

31. Podľa článku 8 Základných princípov CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

32. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

33. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

34. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 14.09.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca ani žalovaný. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil prostredníctvom právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 09.09.2021 a súhlasil, aby súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Žalovaný svoju neprítomnosť neospravedlnil, súd mal preukázané predvolanie žalovaného na pojednávanie podľa § 112 CSP.

35. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o pôžičke, z ktorej vzniknutá pohľadávka bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

36. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze.

37. Ďalej súd zistil, že zmluva o pôžičke je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, či služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

38. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 ods.1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak beztoho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať exoffo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

39. Vykonaným dokazovaním bolo súdu preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným ako dlžníkom dňa 20.12.2016 Zmluvu o pôžičke č. 7175071 v zmysle vyššie citovaného zákona č. 129/2010 Z. z. Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku v sume 10.000 Eur, ktorú bol žalovaný povinný splácať v 120 mesačných splátkach vo výške po 160,40 Eur až do termínu konečnej splatnosti t. j. do 20.12.2026. Je nesporné, že žalovaný čerpal od žalobcu finančné prostriedky, ktoré žalobcovi mal splácať v zmysle zmluvy.

40. Žalovaný nerozporoval, že mu bola zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnutá pôžička, nerozporoval ani jej výšku, ani výšku úhrady, ktorú mal v prospech žalobcu žalovaný vykonal. Žalovaný v

odpore proti platobnému rozkazu a následne vo ďalšom vyjadrení žiadal súd, aby tento podrobil zmluvu súdnej kontrole a tiež vzniesol námietku premlčania.

41. Súd k tomu udáva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy o pôžičke (§ 52 OZ), ktorým zmluva uzavretá medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu bezpochyby je, čo súd konštatoval už vyššie, ani pri nepopretí skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovaného nezbavuje súd povinnosti podrobiť predmetnú zmluvu kontrole (a) z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj (b) kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Súd je takisto povinný prihliadať na (c) absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 OZ) a na (d) zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné následky pritom musí súd prihliadať bez ohľadu na prípadné mimosúdne (dohody) zmluvných strán. Rovnako súd postupoval aj v tomto konkrétnom prípade a dospel k záveru, že zmluva o pôžičke č. 7175071 zo dňa 20.12.2016 uzatvorená medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalovaným obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorých absencia by mala za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetnej pôžičky a zmluva o pôžičke neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky.

42. Žalovaný v spore namietal opodstatnenosť preúčtovanej sumy vo výške 91,58 Eur a vyzval žalobcu na odôvodnenie tohto úkonu. Žalobca k tejto námietke žalovaného v replike zo dňa 24.02.2021 uviedol, že ide o sumu, ktorá bola žalovanému preúčtovaná z inej zmluvy, ktorá bola ukončená. Toto tvrdenie žalobcu mal súd preukázané a vyplýva z prehľadu splátok a úhrad žalovaného (č. I. 44 spisu), keď suma 91,58 Eur bola pripočítaná žalovanému ako jeho úhrada žalobcovi dňa 29.12.2016 (zmluva uzatvorená dňa 20.12.2016) a prvá splátka, ktorú mal žalovaný uhradiť podľa zmluvy bola určená na deň 20.01.2016.

43. Žalovaný v konaní ďalej poukázal na § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ a namietal, že žalobca síce predložil listinu označenú ako „Predžalobná upomienka“ zo dňa 26.01.2018 spolu s doručenkou prevzatia zásielky zo dňa 31.01.2018, avšak v predmetnej upomienke absentuje termín splatnosti splátky, s ktorou mal byť dlžník v omeškaní viac ako 3 mesiace, t. j. zákonom vyžadovaná podmienka podľa § 53 ods. 9 OZ absentuje, uvedený je len nepresný tvar 11/2017. Splatnosť mesačnej splátky mala byť podľa zmluvy o úvere vždy k 20. dňu v mesiaci, t. j. ak by aj žalobca v predžalobnej upomienke vyzýval žalovaného na úhradu omeškanej splátky, ktorá mala byť splatná k 20.11.2017, k zosplatneniu celého úveru nemohlo dôjsť tak, ako uvádza žalobca, nakoľko z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný omeškanú splátku s dátumom splatnosti 20.11.2017 uhradil dňa 24.11.2017.

44. K tejto námietke žalovaného súd považuje za potrebné uviesť, že žalobcom v predžalobnej upomienke zo dňa 26.01.2018 označenie termínu splatnosti splátky, s ktorou mal byť žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace ako „11/2017“ súd považuje za dostačujúci a presný, z ktorého muselo byť žalovanému jasné, že ide splátku splatnú v novembri 2017, presnejšie splátku splatnú ku dňu 20.11.2017, nakoľko ako to vyplýva zo zmluvy a potvrdil to aj žalovaný, že ku dňu 20. dňa v mesiaci bola dohodnutá splatnosť jednotlivých splátok úveru. Priemerný spotrebiteľ (v zmysle definície bodu 18 preambuly Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29), t. j. osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná....

45. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že k zosplatneniu celého úveru nemohlo dôjsť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.11.2017, nakoľko z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný omeškanú splátku s dátumom splatnosti 20.11.2017 uhradil dňa 24.11.2017 k tomu súd uvádza, že je pravdou, že žalovaný dňa 24.11.2017 uhradil splátku vo výške 160,40 Eur, ale ďalej z prehľadu splátok a úhrad žalovaného tiež vyplýva, že žalovaný v prospech žalobcu uhrádzal splátky nepravidelne, prvá nezaplatená splátka bola splátka splatná v mesiaci august 2017, následne v mesiaci september 2017 a ďalšou nezaplatenou splátkou boli splátky splatné v mesiaci december 2017, január, február 2018. Z tohto prehľadu jednoznačne vyplýva, že žalobca žalovaným uhradené splátky postupne započítal na najskôr splatné splátky a prvou nezaplatenou splátkou bola splátka splatná dňa 20.11.2017, tak ako to správne uviedol žalobca v predžalobnej upomienke zo dňa 26.01.2018, kedy už bol žalovaný v omeškaní na splátkach v celkovej výške 481,20 Eur a žalovaného upozornil na oprávnenie veriteľa úver zosplatiť v prípade, ak žalovaný dlžnú sumu neuhradí do 05.03.2018. Zo strany žalobcu bol dodržaný postup v zmysle § 53 ods. 9 OZ, a nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil, žalobca listom zo dňa 28.03.2018 úver zosplatil ku dňu 19.03.2018, teda do splatnosti ďalšej splátky.

46. Žalovaný vzniesol aj námietku premlčania uplatneného nároku, preto bolo povinnosťou súdu sa zaoberať aj touto námietkou a dospel k záveru, že nárok žalobcu premlčaný nie je.

47. Súd zdôrazňuje, že v prípadoch dlhov zo spotrebiteľských zmlúv, pri posúdení otázky začatia plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu (mimo už splatných splátok) je možné použitie ust. § 103 veta druhá OZ, iba za súčasnej aplikácie ust. § 565 OZ a ust. § 53 ods. 9 OZ pri jeho výklade. Pri stanovení začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú sa stal zročný celý dlh, v prípadoch spotrebiteľských zmlúv, nemožno vychádzať iba z doslovného znenia tohto ustanovenia, ale pri jeho výklade je potrebné zohľadniť špeciálnu úpravu obsiahnutú v § 53 ods. 9 OZ, v dôsledku čoho sa v týchto prípadoch k právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky musí pripojiť aj právna udalosť uplynutia troch mesiacov od omeškania s jej plnením. S takouto ďalšou udalosťou však ust. § 103 OZ, rovnako ako ani § 565 OZ explicitne nepočíta.

48. Pri zohľadnení potreby uplynutia troch mesiacov, premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 OZ) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na úpravu § 53 ods. 9 OZ až uplynutím troch mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatneniu dlhu. Inak povedané, za splátku, ktorá vyvolala zosplatnenie je potrebné považovať až v poradí tretiu (nezaplatenú) splátku, poslednú zročnú splátku pred zosplatnením (uznesenie Krajského súdu v Košiciach, 5CoCsp/17/2020 z 25.02.2021).

49. Ustanovenie § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby a všeobecne stanovuje začiatok plynutia premlčacej doby, pričom táto všeobecná úprava platí vo všetkých prípadoch, keď zákon pre jednotlivé práva neráta s osobitnou úpravou, t. j. nestanovuje inú dĺžku premlčacej doby, alebo odlišne určuje začiatok jej plynutia.

50. Ustanovenia § 103 veta prvá OZ obsahuje osobitnú úpravu premlčania (osobitne upravuje začiatok plynutia premlčacej doby) v prípade, ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, pričom každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich plynutie trojročná premlčacia doba vždy samostatne. Uvedené však platí iba vo vzťahu k splátkam, ktoré sa stali splatnými skôr ako veriteľ využil svoje právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky. V prípade, ak veriteľ využije právo, vo vzťahu k celému zosplatnenému dlhu (mimo už splatných splátok) nastane odlišná situácia. V prípade, ak veriteľ využije právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky, vo vzťahu k celému zosplatnenému dlhu (mimo už splatných splátok) nastane odlišná situácia a je potrebné osobitne ustáliť začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného zostatku dlhu.

51. Ustanovenie § 103 veta druhá OZ obsahuje osobitnú úpravu premlčania (osobitne upravuje začiatok plynutia premlčacej doby) v prípade, ak veriteľ využije právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky.

52. V prípade zosplatnenia dlhu, ktorý vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy, nemožno vychádzať z aplikácie ustanovenia § 103 veta druhá OZ bez súčasného zohľadnenia osobitosti vyplývajúcej z novozavedenej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 53 ods. 9 OZ. V takomto špecifickom prípade pri posúdení začiatku plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu (mimo už splatných splátok) je možné použitie ust. §103 veta druhá OZ iba za súčasnej aplikácie ust. § 565 OZ a novozavedeného ust. § 53 ods. 9 pri jeho výklade (rozsudok Krajského súdu v Košiciach, 6CoCsp/15/2021 zo dňa 13.07.2021).

53. Vyššie uvedená podmienka stanovená v § 53 ods. 9 OZ bola v prejednávanej veci splnená ku dňu 19.03.2018 iba vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.11.2017. Úver žalobca zosplatnil ku dňa 19.03.2018, pričom najskôr tak mohol urobiť dňa 21.02.2018, t. j. po uplynutí troch mesiacov a najneskôr 19.03.2018, t. j. do splatnosti ďalšej splátky splatnej 20.04.2018, za splnenia ostatných podmienok v zmysle § 59 ods. 9 OZ, pričom úver zosplatnil ku dňu 19.03.2018. V danom prípade vo vzťahu k celému zostatku pohľadávky premlčacia doba začala plynúť dňa 21.02.2018, t. j. deň nasledujúci po uplynutí 3 mesačnej lehoty odo dňa 20.11.2017, kedy nastala splatnosť splátky, ktorá zosplatnenie (dňa 19.03.2018) vyvolala (§ 53 ods. 9 OZ) a uplynie dňa 21.02.2021.

54. Keďže žaloba bola doručená súdu dňa 29.10.2020, teda pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby, súd dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok premlčaný nie je.

55. Zhrnúc vyššie uvedené súd konštatoval, že nárok žalobcu je dôvodný a preto žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 8.588,69 Eur.

56. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

57. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013.

58. Podľa ust. § 3 ods. 1 citovaného nariadenia vlády výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB, platná k prvému dňu omeškania s plnením dlhu, bola vo výške 0 %. Po zvýšení o 5 percentuálnych bodov je teda vo výške 5 % ročne.

59. Pokiaľ si žalovaný dobrovoľne nesplnil povinnosť a žalobcovi neuhradil dlžnú sumu, dostal sa do omeškania, teda žalobca má nárok aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania. Okrem priznanej istiny bolo teda dôvodné vyhovieť žalobe aj v časti uplatneného úroku z omeškania. Úrok z omeškania súd priznal žalobcovi v zákonnej výške vychádzajúc z citovaných ust. § 517 ods. 1, ods. 2 OZ v spojení s vykonávacím predpisom, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. z jednotlivých súm tak, ako je to uvedené v II. výroku rozsudku do zaplatenia.

60. Žalovaný žiadal súd pre prípad, ak bude zaviazaný k úhrade dlžnej sumy o možnosť zaplatiť dlžnú sumu v 50 Eur mesačných splátkach z dôvodu, že sa nachádza v ťaživej sociálnej situácii. Súd neumožnil žalovanému zaplatiť dlžnú sumu v splátkach, nakoľko pri výške dlhu a splátke 50 Eur by žalovaný splácal dlh viac ako 15 rokov, pričom žalovaný okrem výpovede v nemeckom jazyku a jeho vlastného prekladu, súdu žiadne listiny preukazujúce jeho insolventnosť nepreukázal. Súd však uvádza, že nič nebráni žalovanému, aby sa so žiadosťou o možnosť splácať dlžnú sumu v primeraných mesačných splátkach obrátil priamo na žalobcu a tohto požiadal o splátkový kalendár.

61. Žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 675 Eur späť z dôvodu úhrad zo strany žalovaného a v tejto časti navrhol konanie zastaviť, preto súd konanie v časti o zaplatenie sumy 675 Eur zastavil.

62. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca bol v konaní úspešný, súd rozhodol, že má nárok na náhradu trov konania v pomere 100 % proti žalovanému. V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.